

אין מזל לישראל

1. בראשית פרק לב

ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפח'תיו ואת אחד עשר ילדיו ויעב'ר את מעבר ר' גב'ק: ויקחם ויעברם את המזל ויעבר את אשר לו: וינתר יעק'ב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: ויקרא כי לא יכל' לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירכ' יעק'ב בהאבקו עמו: וי' אמר שלחני כי עלה השחר וי' אמר ל' א' אשלחך כי אם ברכתיני: וי' אמר אליו מה שמך וי' אמר יעק'ב: וי' אמר ל' א' יעק'ב ויאמר עוד שמך כי אם ישאל כי שרית עם אל' הים ועם אנשים ותוכל: וישאל יעק'ב וי' אמר הגידה נא שמך וי' אמר למה זה תשאל לשמי ויברך א' תו' שם: ויקרא יעק'ב שם המקום פניאל כי ראיתי אל' הים פנים אל' פנים ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש פאשר עבר את פנואל והוא צ'לע על ירכו: על פן ל' א' י' אכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירכ' יעק'ב בגיד הנשה:

2. ריקאנטי שם

כבר ידעת כי המלאך הזה הוא שרו של עשו. ולפי הפשט רמז הענין הזה על דור השמד. וכן אמרו רז"ל בבראשית רבה [עו, ג] נגע בצדיקים שהם עתידים לצאת ממנו זה דורו של שמד. כי המאורע הזה רמז לדורותיו אחריו, כענין שאמרו רז"ל כל מה שאירע לאבות סימן לבנים. אבל על דרך הסוד כבר הודעתך כי איברי האדם הם ענפים מן המרכבה עליונה, ומרמ"ח אצילות שיש באדם העליון נגלו רמ"ח מצות עשה, ורמ"ח מלאכים הנקראים לבעלי הקבלה מלבוש השכינה...

3. שמות פרק לב

ויפן ויכד מ'שה מן החר וישני לח'ת העצת בידו לח'ת כתיבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתיבים: והלח'ת מעשה אל' הים המה והמכתב מכתב אל' הים הוא חרות על הלח'ת: וישמע יהושע את קול העם ברע ה וי' אמר אל' מ'שה קול מלקמה במחנה: וי' אמר אין קול צנות גבורה ואין קול צנות חלושה קול צנות אנ' כי ש'מע: ונהי פאשר קרב אל המחנה ויקרא את העגל ומח' ל'ת ויחר אף מ'שה וישלך מיניו את הלח'ת וישבר א'תם פחת החר: ויקח את העגל אשר עשו וישר'ף פאשר ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ... ויקרא מ'שה את העם כי פרע הוא כי פרע ה אהר'ן ו' לשמצה בקמיהם: ויעמד מ'שה בשער המחנה וי' אמר מי ליק' נק' אלי ויאספו אליו כל בני לוי: וי' אמר להם כ'ה אמר יק' נק' אל' הי ישראל שימו איש חרב על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קר' בו: ויעשו בני לוי כדבר מ'שה ויפל' מן העם ביום ההוא פשל' ש'ת אלפי איש: וישב מ'שה אל יק' נק' וי' אמר אנא חטא העם הזה חטאה גד' לה ויעשו להם אל' הי זקב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר פתבת: וי' אמר יק' נק' אל' מ'שה מי אשר חטא לי אמחננו מספרי: ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקזי ופקדתי עליהם חטאתם: ויג'ף יק' נק' את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהר'ן: ס

4. שמות פרק לג

וידבר יק' נק' אל' מ'שה לך עלה מזה אמה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיך ליצחק וליעק'ב לאמר לזרעך אתננה: ושלחתי לפניך מלאך וגכשתי את הפנעני האמ' רי ונחתי והפרזי החזי והבוסי: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ע'רף אמה פן אכלך בדרך: וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ו' א' ש'תו איש עדי'ו עליו: וי' אמר יק' נק' אל' מ'שה אמ'ר אל בני ישראל אתם עם קשה ע'רף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: ויתנצלו בני ישראל את עינים מהר חורב:

5. מסכת ברכות דף ו עמוד א

אמר רבי אבין בר רב אדא אמר רבי יצחק: מניין שהקדוש ברוך הוא מניח תפילין - שנאמר נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו... אמר ליה רב נחמן בר יצחק לרב חייה בר אבין: הני תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו? אמר ליה: ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. ומי משתבח קודשא בריך הוא בשבחיהו דישאל? - אין, דכתיב: את ה' האמרת היום וה' האמריך היום. אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם; אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, שנאמר: שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם, שנאמר: ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.

6. ריקאנטי שמות פרק לג פסוק ה

ואמר [פסוק ה'] הורד עדיך, ליתן רשות למדת הדין לשלוט בהם כמו שרמזתי למעלה. זהו [פסוק ו'] ויתנצלו בני ישראל את עדיים מהר חורב, ותרגם יונתן בן עוזיאל [פסוק ד'] ולא שתו איש עדיו עליו, ולא שויאו גבר תקון זייניה דאתיהיב לון בסיני דביה שמיה רבה וקדישא חקיק ומפרש עלויה

7. שמות פרק לב

ויקרא העם כי ב' שש מ' שיה לרדת מן הקר ויסקה העם על אהרן וי' אמרו אליו קום עשה לנו אל' הים אשר ילכו לפנינו כי זה מ' שיה האיש אשר העלנו מארץ מצרים ל' א' נדענו מה הנה לנו: וי' אמר אליהם אהרן ו' פרקו נזמי הנהב אשר באזני נשיכם בניכם וכן תיכם והביאו אלי: וי' תפרקו כל העם את נזמי הנהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: ויקח מניחם ויצר א' תו' בתקט ויעשהו עגל מסכה וי' אמרו אלה אל' ה'יך ישראל אשר העלונך מארץ מצרים:

8. ישעיהו פרק מ

שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לקלם בשם יקרא מר' ב' אונים נאמיץ כ' ח' איש ל' א' נעדר:

9. תיקוני זוהר תקונא תשע וארבעין דף פה עמוד ב

בראשית ברא אלקי"ם שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה מי אלה הוא אלקי"ם מי ברא לאלה ש"או מ"רום ע"יניכם דא קריאת שמע ראשי תיבין שמע דמיחדין ישראל לקודשא בריך הוא פעמים ותשכחו תמן מ"י דאיהו כללא דחמשין אתוון...

10. רש"י שמות פרק טו פסוק ב

זה אלי - בכבודו נגלה עליהם והיו מראין אותו באצבע, ראתה שפחה על הים מה שלא ראו נביאים:

11. רש"י בראשית פרק לב

ויאבק איש - מנחם פירש ויתעפר איש, לשון אבק, שהיו מעלים עפר ברגליהם על ידי נענועם. ולי נראה שהוא לשון ויתקשר, ולשון ארמי הוא, בתר דאביקו ביה, ואבק ליה מיבק, לשון עניבה, שכן דרך שנים שמתעצמים להפיל איש את רעהו שחובקו ואובקו בזרועותיו. ופירשו רבותינו ז"ל שהוא שרו של עשו:

12. שבת דף קנו עמוד א

איתמר, רבי חנינא אומר: מזל מחכים, מזל מעשיר, ויש מזל לישראל. רבי יוחנן אמר: אין מזל לישראל. ואזדא רבי יוחנן לטעמיה, דאמר רבי יוחנן: מניין שאין מזל לישראל - שנאמר כה אמר ה' אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה, גויים יחתו, ולא ישראל. ואף רב סבר אין מזל לישראל,